

התיאטרון העממי בארץ ישראל
האולם הלא

ערב מערכוניים
מאת : אוזן יונסקו

מוסיקה: ריצ'רד פרבר

תרגום וביומו: עדיה בן-נחום

תאורה: בן-ציון מוניץ

תפאורה ותלבשות: ליזיה פינקוש-גני

התמנונה

(מהתלה ליציגית)

אבי אוריה — אדונ שמן
גדי רול — צייר
רחל משעל — אליס האחות
אתי ברוך — שכנה

משך המערכון כ-40 דקות

ה שעוד

(דרמה קומית)

אבי אוריה — פרופסור
אתי ברוך — תלמידה
רחל משעל — מררי המשרתת

משך המערכון כ-45 דקות

מנהל הצגה: רמי מכלוף

מנהל הפקות: חנן רודיק

עוור במאי: שי דרומי

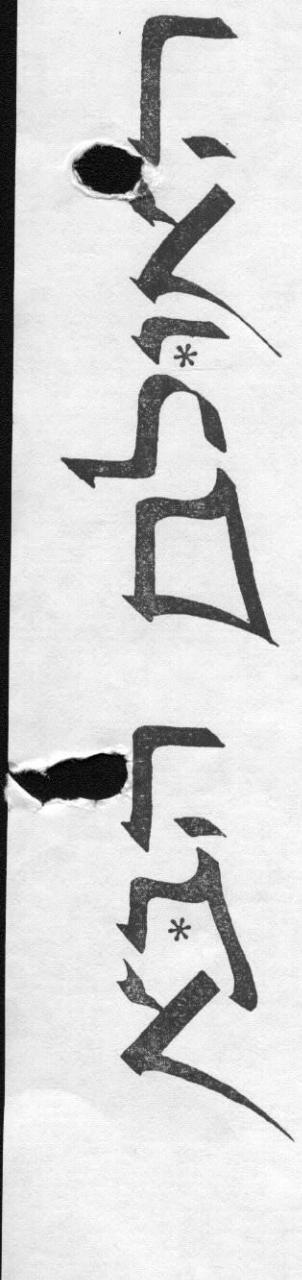
מנהל טכני: יחזקאל שלמה

תפעול הצגה: מריו לרמן

מנהל במה: חוסה מרטינו

בנייה תפאורה: פיליפ גיימס

אביריים: יהודית גרינשפאגן

„השעור“ הוצג בפעם הראשונה בפברואר 1951 ב„תיאטר דה-פוש“ בפריס ו„התמונה“ באוקטובר 1955 ב„תיאטר דה-לה-איסט“, גם הוא בפריס. צרופם של שני מחזות קצרים אלה הפעם לכדי ערב תיאטרלי אחד, איננו מקרי.

בעוד „השעור“ (שהוא, כפי שיוונסקו קורא לו, „דרמה קומית“), עוסק ברצח ואונס רוחו של האדם באמצעות „אינטלקטואליזם“ המנפח את עצמו לדרגת מפלצתיות — מטפלת „התמונה“ („מהתלה לייצנית“ אליבא דיונסקו) בסרטוס עולמו היצירתי והאסתטי של האדם ובאונס ורצח האמנויות.

אך כיוון שיוונסקו, מחלוצי תיאטרון האבסורד, הוא אדם רציני מכדי לחת את עצמו ברכיניות תהומית, ממצbatchת הקומדיה בין כל שורותיו והוא איננו מנסה להציג לנו תקון-עולם מנוסח בהירות ומקוטלג בתיאוריות, או כפי שהוא עצמו התבטא באחד ממאמריו:

„אחד מגודלי המבקרים בניו-יורק התלונן, שחקרי שפורה – תי את הקונפורמיים ביצירתי – לא הצעתו שום דבר במקוּמוּ והותרתי גם את המבקר הנכבד וגם את הקהל בחלל ריק. והרי זה בדיק מה שרציתי לעשות. החל הריק הזה הוא – הוא הנקודה שמןנה צריך אדם בעל חרות הרוח להחלץ לבדו, בכוחות עצמו, ולא באמצעות כוחותיהם של אנשים אחרים.“